

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ
ของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
The Development of Reading Aloud Skills of Diphthongs by
Using Skill-Building Exercises for Thai Major Students in Thai
Language and Culture Program Faculty of Humanities
and Social Sciences, Chiang Rai Rajabhat University

ปิยมาศ มาวงค์^{1*}

Piyamas Mavong^{1*}

¹คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

¹Humanities and Social Sciences, Chiang Rai Rajabhat University

*Corresponding author E-mail: Pmavong@hotmail.com

Received: May 14, 2025; Revised: December 19, 2025; Accepted: December 29, 2025

บทคัดย่อ

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ สำหรับนักศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ 3) เพื่อศึกษาและหาค่าความพึงพอใจของนักศึกษาโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะสำหรับนักศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐาน มีประสิทธิภาพเกิน 80/80 เท่ากับ 80.83/83.48 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียน (ร้อยละ 72.31) เฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียน (ร้อยละ 56.89) คิดเป็นร้อยละ 15.42 และค่าความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนของ นักศึกษา อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด มีคะแนนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.96 หรือร้อยละ 99.20 และค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ 0.21

คำสำคัญ: การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง การอ่านออกเสียงควบกล้ำ แบบฝึกเสริมทักษะ

Abstract

The development of consonant cluster pronunciation reading skills using supplementary skill practice exercises for Thai major students in the Thai Language and Culture Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Chiang Rai Rajabhat University, aimed to: develop and determine the efficiency of the supplementary skill practice exercises according to the 80/80 efficiency criterion; compare students' learning achievement before and after using the supplementary skill practice exercises; and study students' satisfaction with learning through the use of the supplementary skill practice exercises.

The research findings revealed that the efficiency of the supplementary skill practice exercises exceeded the 80/80 criterion, with an efficiency value of 80.83/83.48. The students'

post-test learning achievement (72.31%) was higher than their pre-test achievement (56.89%), showing an improvement of 15.42%. In addition, the students' satisfaction with the teaching and learning process was at the highest level, with a mean score of 4.96 or 99.20%, and a standard deviation of 0.21.

Keywords: Development of reading aloud skills, Consonant cluster reading aloud, Supplementary skill practice exercises

บทนำ

วัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ คือ ภาษาไทย การสอนภาษาไทยจึงได้เปลี่ยนแนวคิดไปจากเดิมไม่เน้นการอ่านออกเขียนได้เพียงอย่างเดียว แต่จะเน้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้สามารถประกอบธุรกิจ การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างมีสันติสุข ใช้ภาษาในการแก้ปัญหาในการดำรงชีวิตในสังคม ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนากระบวนการคิด วิเคราะห์ วิวิจารณ์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นวรรณคดีและวรรณกรรมที่ล้ำค่า ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้ เพื่ออนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

ดังที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2551 มาตรา 22 บัญญัติไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนา และ มาตรา 24 บัญญัติไว้ว่า การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกรายวิชา ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ (กฎหมายเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพ, สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2551) ความแตกต่างระหว่างบุคคลในการเรียนรู้ หมายถึง ความแตกต่างของแต่ละบุคคลเกี่ยวข้องกับความสามารถด้านสติปัญญา ความคิด ความจำ การแก้ปัญหา (อารี พันธุ์ณี, 2545)

ภาษาไทยมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตและความเป็นปึกแผ่นของสังคม คนไทยจำเป็นต้องตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทย ต้องทำความเข้าใจและศึกษาหลักเกณฑ์ทางภาษาและฝึกฝนให้มีทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน เขียนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพเพื่อนำไปใช้ในการสื่อสารเรียนรู้ เพื่อเกิดประโยชน์ต่อตนเอง สังคม และประเทศชาติ การจัดการเรียนการสอนเป็นเรื่องที่ควรต้องเอาใจใส่ โดยเฉพาะการได้ใช้ภาษาติดต่อสื่อสารแสวงหาความรู้ให้ผู้เรียนพัฒนาการทางภาษา (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) การเรียนการสอนภาษาไทยในยุคปฏิรูปการศึกษาต้องเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยการลงมือทำ มีส่วนร่วมอย่างจริงจังทั้งความคิด จิตใจ สมอง จะทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยความเข้าใจ ชาบซึ้ง จดจำได้ดี สามารถคิดได้กว้างไกล ปัจจุบันคน

ไทยส่วนใหญ่ไม่เห็นความสำคัญของภาษาไทย เพราะขาดจิตสำนึกและขาดความระมัดระวังในการออกเสียง การอ่านออกเสียงตัว ร, ล, ว และเสียงควบกล้ำไม่ได้นั้นมียุเป็นจำนวนมาก มีสิ่งที่เป็นปัญหามากในการใช้ภาษาไทยส่วนหนึ่งเกิดจากการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร, ล, ว ประเด็นสำคัญคือปัญหาของนักศึกษาไทย วิชาเอกภาษาไทย ที่เรียนในรายวิชาการอ่านเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (TH3268) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย (หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย, 2564) เนื่องจากวิชานี้มุ่งเน้นการอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง

ดังนั้น เพื่อให้เหมาะสมกับความเป็นคนไทย ซึ่งใช้ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาดังกล่าว นักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 1 โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำนวน 79 คน พบว่า มีนักศึกษาจำนวน 41 คน มีปัญหาด้านการอ่านออกเสียงที่มีตัว ร, ล, ว ควบกล้ำ ทำให้อ่านออกเสียงไม่ถูกต้อง และไม่ชัดเจน ดังนั้นผู้สอนจึงศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับคำที่มีตัว ร, ล, ว ควบกล้ำ และคิดสร้างแบบฝึกเสริมทักษะคำควบกล้ำ ร, ล, ว เพื่อพัฒนาการอ่านคำควบกล้ำของผู้เรียนจำนวน 41 คน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ สำหรับนักศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ
3. เพื่อศึกษาและหาค่าความพึงพอใจของนักศึกษาโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

กลุ่มประชากร

กลุ่มประชากรที่ใช้เป็นนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำนวน 41 คน ที่เรียนในรายวิชาการอ่านเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (TH3268)

วิธีการดำเนินการวิจัย

วิธีการในการหากลุ่มตัวอย่างซึ่งได้มา 41 คนนั้น คือ ในชั้นเรียนมีการเรียนการสอนในรายวิชาการอ่านเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ ผู้สอนให้นักศึกษาอ่านคำ ข้อความ ประโยค ทีละคน ในรายวิชานี้จะต้องฝึกอ่านทุกครั้งเมื่อการเรียนการสอน และทดสอบเก็บคะแนนทุกครั้งเพื่อกระตุ้นให้นักศึกษามีความอยากเรียนรู้มากขึ้น ทั้งนี้ในการอ่าน ผู้สอนจะจับประเด็นในเรื่องของการอ่านคำควบกล้ำมากที่สุดมีนักศึกษาดังกล่าวที่มีการอ่านคำควบกล้ำ อ่อนปานกลาง เก่ง สังเกตได้จาก มคอ.5 คะแนน/เกรด ของนักศึกษาจะลดหลั่นกันไป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย / การสร้างชุดฝึกเสริมทักษะและแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ผู้วิจัยได้มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1. ผู้วิจัยปฐมนิเทศนักศึกษาเพื่อทำความเข้าใจว่าการเรียนการสอน เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย จะได้เรียนและลงมือปฏิบัติกิจกรรม โดยผู้สอนจะมีการประเมินระหว่างเรียน และผู้สอนจะสังเกตพฤติกรรมความร่วมมือของนักศึกษาทุกขั้นตอน
2. สร้างข้อสอบหรือแบบทดสอบ ก่อนเรียนและหลังเรียนเพื่อใช้ทดสอบนักศึกษาผู้วิจัยได้ทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre - Test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักศึกษา ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ เกณฑ์การผ่านหรือไม่ผ่าน นักศึกษาสามารถทำแบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐานได้ถูกต้องอย่างน้อยร้อยละ 80 ใน 40 ข้อ

3. สร้างแบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบ กับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

4. สร้างแบบฝึกเสริมทักษะ สำหรับนักศึกษา กำหนดเนื้อหาที่นำเสนอ พิจารณาจากความสำคัญของการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ วิจัยนี้มีบัตรคำ ร, ล, ว อย่างละ 50 คำ และตัวอย่างแบบฝึกเสริมทักษะ ดังนี้

ชนิดของแบบฝึกเสริมทักษะ	คำที่ใช้ในการฝึก	ลักษณะของแบบฝึกเสริมทักษะ
1. คำควบกล้ำ ร	เกรียงไกร กรุ่มกริม เกรอะกรัง ครองแครง ครอบคร้ว ตราตรึง แปรปรวน ปรับปรุง ฯลฯ	1. หาชื่อคน 2. แต่งประโยค 3. เขียนสะกดคำควบกล้ำ
2. คำควบกล้ำ ล	คลาดเคลื่อน เปลี่ยว ปลุก เพลิดเพลิน ปล่อย ปลุก พलग เขลา กลิ่น ฯลฯ	1. เต็มคำในช่องว่าง 2. เรียงคำตามพจนานุกรม 3. เขียนสะกดคำควบกล้ำ 4. แต่งประโยค
3. คำควบกล้ำ ว	ทองกวาว กว้านซื้อ ขวักไขว่ ควิก อ้อยคว้น ควัก ฯลฯ	1. โยงเส้น 2. หาชื่อคน 3. แต่งประโยค

5. กลุ่มประชากร ได้แก่ นักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 41 คน พบว่านักศึกษายังขาดทักษะการเรียนรู้เรื่องการอ่านคำควบกล้ำ โดยผู้วิจัยได้สังเกตจากการอ่านออกเสียงของนักศึกษา สอบถามและทดสอบ ปรากฏว่านักศึกษาค่อนข้างอ่านออกเสียงคำควบกล้ำไม่ได้ หรืออ่านผิด ทั้งนี้เนื่องมาจากขาดความต่อเนื่องในการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาค่อนข้างต่ำ จึงจำเป็นต้องจัดการเรียนรู้โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลให้มากและจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับสภาพ การออกแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยวิเคราะห์สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้และตัวชี้วัดและคู่มือครูสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

2. ศึกษาปัญหาและความต้องการ โดยการสำรวจการผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผ่านมาปีการศึกษา 2559 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ต่ำกว่าเป้าหมายของผู้สอนที่ตั้งไว้ ประกอบกับเมื่อได้ซักถามเพิ่มเติมจึงได้ทราบว่านักศึกษายังขาดสื่อที่ใช้ในการฝึกฝนให้เกิดทักษะด้านการอ่านให้ดีขึ้น

3. ศึกษาตำรา เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ

4. วิเคราะห์หาคำที่นักศึกษามีปัญหาด้านการอ่านคำควบกล้ำ โดยการหาคำที่ไปสำรวจจากการเรียนการสอนในรายวิชาการอ่านเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ แล้วนำมาวิเคราะห์หาคำที่นักศึกษาอ่านคำผิด ไม่ถูกต้อง ไม่ชัดเจน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขั้นเตรียมการก่อนเก็บรวบรวมข้อมูล

1.1 ชี้แจงให้ผู้เรียนทราบเกี่ยวกับวิธีการเรียน บทบาทของผู้เรียน จุดประสงค์ของการเรียนและวิธีการประเมินผลการเรียน

1.2 ให้ผู้เรียนทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำ ร, ล, ว จำนวน 40 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง

2. ขั้นสอนและขั้นเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะจำนวน 10 ชุด โดยใช้เวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 20 ชั่วโมง

2.2 ทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับหลังเรียนแต่เป็นชุดเดียวกันกับฉบับก่อนเรียน จำนวน 40 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง

2.3 ให้ผู้เรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนการสอนโดยใช้ชุดฝึกทักษะเรื่อง คำควบกล้ำ ร, ล, ว

2.4 นำคำตอบของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำที่ประวิสรรชนีย์คำควบกล้ำ ร, ล, ว แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้มาตรวจให้คะแนนแล้วนำไปวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การประเมินคุณภาพของแบบฝึกเสริมทักษะโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ในด้านความครอบคลุม จุดประสงค์ เนื้อหา รูปแบบ การใช้ภาษา การประเมินผล นำน้ำหนักคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) แล้วนำผลที่ได้มาแปลความหมายตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

2.1 วิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบเป็นรายข้อ

2.2 วิเคราะห์หาค่าความเที่ยงของแบบทดสอบทั้งฉบับ

3. การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในการเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะโดย

การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของคะแนนที่ได้จากการสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน คำควบกล้ำ นำเสนอในรูปแบบการบรรยาย

ผลการวิจัย

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ก่อนเรียนและหลังเรียน ดังนี้

คนที่	คะแนนเต็ม 40 คะแนน			
	ก่อนเรียน	ร้อยละ	หลังเรียน	ร้อยละ
1	13	32.5	17	42.5
2	17	42.5	25	62.5
3	20	50	24	60
4	21	52.5	25	62.5
5	25	62.5	30	75
6	25	62.5	32	80
7	18	45	25	62.5
8	20	50	28	70
9	17	42.5	23	57.5
10	20	50	27	67.5
11	18	45	23	57.5
12	18	45	25	62.5
13	15	37.5	23	57.5
14	30	75	35	87.5
15	30	75	35	87.5
16	28	70	36	90
17	25	62.5	30	75
18	31	77.5	38	95
19	17	42.5	25	62.5

คนที่	คะแนนเต็ม 40 คะแนน			
	ก่อนเรียน	ร้อยละ	หลังเรียน	ร้อยละ
20	20	50	27	67.5
21	30	75	36	90
22	32	80	37	92.5
23	26	65	30	75
24	18	45	30	75
25	24	60	32	80
26	32	80	38	95
27	26	65	30	75
28	33	82.5	38	95
29	22	55	26	65
30	17	42.5	25	62.5
31	17	42.5	23	57.5
32	20	50	27	67.5
33	18	45	23	57.5
34	18	45	25	62.5
35	15	37.5	23	57.5
36	30	75	35	87.5
37	30	75	35	87.5
38	28	70	36	90
39	24	60	30	75
40	30	75	35	87.5
41	15	37.5	19	47.5
รวม	933	2332.5	1186	2965
ร้อยละ	56.89	56.89	72.31	72.31
$\bar{X}$	1.42	1.42	1.80	1.80
S.D	5.85	14.63	5.64	14.12

พบว่า คะแนนก่อนเรียนของผู้เรียน มีจำนวน 41 คน ที่ทำได้สูงกว่าร้อยละ 40 มีจำนวน 37 คน ส่วนคนได้คะแนนไม่ถึงร้อยละ 40 ของคะแนนเต็มมีจำนวน 4 คน คะแนนหลังเรียนมีผู้เรียนทุกคนทำได้สูงกว่าร้อยละ 40 ของคะแนนเต็มทั้งหมดมีจำนวน 41 ดังนั้นเมื่อเฉลี่ยแล้วผู้เรียนสามารถทำคะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 56.89 คิดเป็นร้อยละ 1.42 และคะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 72.31 คิดเป็นร้อยละ 1.80 จากนั้นผู้วิจัยได้นำคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนและก่อนเรียนหลังจากการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย 41 คน

2. ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ สำหรับนักศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80.83/83.48 ดังจะเห็นตารางต่อไปนี้

ชุดฝึกทักษะ	E ₁	E ₂
คำควบกล้ำ ร		
แบบฝึกเสริมทักษะชุดที่ 1	80.00	85.00
แบบฝึกเสริมทักษะชุดที่ 2	81.00	85.67
แบบฝึกเสริมทักษะชุดที่ 3	80.00	80.33
คำควบกล้ำ ล		
แบบฝึกเสริมทักษะชุดที่ 1	80.33	80.54
แบบฝึกเสริมทักษะชุดที่ 2	82.00	86.00
แบบฝึกเสริมทักษะชุดที่ 3	80.33	80.00
แบบฝึกเสริมทักษะชุดที่ 4	81.67	85.67
คำควบกล้ำ ว		
แบบฝึกเสริมทักษะชุดที่ 1	82.00	86.67
แบบฝึกเสริมทักษะชุดที่ 2	80.00	82.00
แบบฝึกเสริมทักษะชุดที่ 3	81.00	83.67
ประสิทธิภาพรวม	80.83	83.48

ผลวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ สำหรับนักศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80.83/83.48 เมื่อพิจารณาเป็นรายชุด พบว่าทุกแบบฝึกเสริมทักษะมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 ที่กำหนดไว้เช่นเดียวกัน สามารถนำไปใช้เพื่อใช้ในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

3. ค่าความพึงพอใจของนักศึกษาที่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะ พบว่าความพึงพอใจที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะ มีความพึงพอใจมากทั้ง 15 ด้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.96 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.21 ดังตารางต่อไปนี้

รายการประเมิน		$\bar{X}$	S.D	ความหมาย
ด้านเนื้อหาและการดำเนินเรื่อง				
1.	นักศึกษามีความเข้าใจเนื้อหาจากบทเรียน	4.98	0.16	พึงพอใจมาก
2.	นักศึกษาเรียนรู้เนื้อหาจากบทเรียนได้สะดวกรวดเร็ว	5.00	0.00	พึงพอใจมาก
3.	นักศึกษาสามารถอ่านและทำความเข้าใจเนื้อหาได้ด้วยตนเอง	5.00	0.00	พึงพอใจมาก
4.	นักศึกษาพอใจที่เรียนด้วยตนเองไม่ต้องรอเพื่อน	5.00	0.00	พึงพอใจมาก
ด้านความเหมาะสมของตัวอักษรในแบบฝึกเสริมทักษะ				
5.	นักศึกษารู้สึกพอใจ ชอบใจในแบบฝึกเสริมทักษะ	4.95	0.22	พึงพอใจมาก
6.	นักศึกษารู้สึกพอใจ ชอบใจกับตัวอักษรในแบบฝึก	5.00	0.00	พึงพอใจมาก
7.	นักศึกษารู้สึกพอใจ ชอบใจขนาดของตัวอักษรในแบบฝึก	5.00	0.00	พึงพอใจมาก
8.	คำอธิบายเนื้อหาชัดเจนเข้าใจง่าย	4.85	0.36	พึงพอใจมาก
ด้านความรู้และประสบการณ์				
9.	นักศึกษาได้ความรู้ มีความสุขสนุกสนานกับการเรียนจากแบบฝึกนี้	5.00	0.00	พึงพอใจมาก

รายการประเมิน		$\bar{X}$	S.D	ความหมาย
10.	แบบฝึกนี้ทำให้นักเรียนเกิดความเพลิดเพลินสนุกสนานกับการเรียน ซึ่งช่วยให้นักศึกษาเข้าใจง่าย	4.76	0.43	พึงพอใจมาก
11.	นักศึกษาได้รับความรู้และประสบการณ์จากชุดฝึก มากกว่าบทเรียนปกติ	5.00	0.00	พึงพอใจมาก
12.	บทเรียนสร้างความสนใจให้อยากเรียนในหน่วยการเรียนรู้ต่อไป	4.90	0.44	พึงพอใจมาก
13.	นักศึกษาใช้ชุดฝึกได้รวดเร็ว แม่นยำ	5.00	0.00	พึงพอใจมาก
ด้านการใช้งาน				
14.	นักศึกษารู้สึกสนุกเป็นสุขกับการเรียน	5.00	0.00	พึงพอใจมาก
15.	นักศึกษานำชุดฝึกไปทำเป็นชิ้นงานหรือรายงานได้	5.00	0.00	พึงพอใจมาก
รวม		4.96	0.21	พึงพอใจมาก

ผลการวิจัยพบว่า ค่าความพึงพอใจที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มีความพึงพอใจมากทั้ง 15 ด้าน คือนักศึกษามีความเข้าใจเนื้อหาจากบทเรียน อ่านบัตรคำได้ดีมาก ฝึกทักษะการอ่านได้ดีมาก ทำให้นักศึกษาเกิดความเพลิดเพลินและสนุกสนานกับการเรียน ค่าอธิบายเนื้อหาชัดเจนเข้าใจง่าย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.96 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.21

อภิปรายผล

การศึกษาค้นคว้าเรื่อง การพัฒนาความสามารถอ่านคำควบกล้ำ ร, ล, ว ของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ในครั้งนี้มีประเด็นการอภิปราย ดังนี้

1. การสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ สำหรับนักศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 มีขั้นตอนการสร้างอย่างมีระบบ มีผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือจำนวน 3 ท่าน เพื่อเครื่องมือนี้ให้มีความน่าเชื่อถือตลอดจนการนำแบบฝึกเสริมทักษะไปทดลองใช้กับนักศึกษาจริง นอกจากนี้แบบฝึกเสริมทักษะยังสร้างขึ้นโดยใช้หลักจิตวิทยาคำนึงถึงความสนใจ ความแตกต่างระหว่างบุคคล ไม่ง่ายและยากเกินไปสำหรับผู้เรียน ผู้วิจัยได้ยึดหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ของ ธอร์นไคด์ คือกฎแห่งการฝึกหัด คือการกระทำใดหากได้รับการฝึกฝนหรือกระทำบ่อย ๆ จะกระทำสิ่งนั้นได้ดีและคล่องแคล่ว ดังนั้น ถ้าผู้เรียนทำแบบทดสอบหรือแบบฝึกเสริมทักษะได้ถูกต้องมากจะเป็นการช่วยให้ผู้เรียนสนใจอยากจะทำแบบทดสอบหรือแบบฝึกเสริมทักษะมากขึ้น การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะได้สร้างให้เป็นแบบฝึกที่เป็นแบบสั้น ง่าย ๆ และอ่านออกง่าย มีหลายกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึก ผู้เรียนสามารถฝึกกระทำซ้ำ ๆ การฝึกจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีและทำให้นักเรียนได้ทราบถึงความก้าวหน้าของตนเองได้อีกด้วย (สุจิต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรหม, 2535)

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ผู้วิจัยสร้างข้อสอบ / แบบทดสอบ แบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ เมื่อเฉลยแล้วผู้เรียนสามารถทำคะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 56.89 คิดเป็นร้อยละ 1.42 และคะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 72.31 คิดเป็นร้อยละ 1.80

3. ศึกษาและหาค่าความพึงพอใจของนักศึกษาโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายโดยภาพรวมพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับพึงพอใจมาก ที่

เป็นเช่นนี้เพราะว่าผู้วิจัยได้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกเสริมทักษะ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีลำดับขั้นตอนและวิธีการที่หลากหลาย สนุกสนาน มีเครื่องมือและสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสม แบบฝึกเสริมทักษะ มีตัวหนังสือชัดเจน สวยงาม อ่านง่าย มีภาพประกอบน่าสนใจ เหมาะสม ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้ทุกเวลาที่ต้องการ ทำให้เกิดความสนใจใฝ่อยากเรียนมากขึ้น อีกทั้งนักศึกษายังพอใจและภูมิใจในการที่จะนำไปทำเป็นชิ้นงานของตน สังเกตได้จากความกระตือรือร้นของนักศึกษาในการทำชุดฝึกทักษะ ตรงตามแนวคิดของ ไชยยันต์ ชาญปรีชารัตน์ (2543) ได้กล่าวถึงความพึงพอใจว่า หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่องานที่ปฏิบัติในทางบวก คือ รู้สึกชอบ รัก พอใจหรือเจตคติที่ดีต่องาน ซึ่งเกิดจากการได้รับตอบสนองความต้องการทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ เป็นความรู้สึกที่มีความสุขเมื่อได้รับความสำเร็จ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ผู้วิจัยทราบว่าแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย โปแกรมวิชาภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ช่วยให้นักศึกษาสามารถพัฒนาทักษะความสามารถด้านการอ่านคำควบกล้ำ ร, ล, ว ได้ดีขึ้น แสดงให้เห็นว่าแบบฝึกเสริมทักษะ ดังกล่าว มีความเหมาะสมกับเนื้อหา โดยเฉพาะการอ่านคำควบกล้ำ หลักการใช้ภาษา ซึ่งต้องอาศัยการฝึกฝนบ่อย ๆ จนเกิดความชำนาญ อีกทั้งผลของการวิจัยในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านคำควบกล้ำหลังเรียนซึ่งสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการ ทำให้ผู้วิจัยทราบว่า แบบฝึกเสริมทักษะดังกล่าวมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะอยู่ในระดับมากขึ้นไป

สรุป

1. จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านคำควบกล้ำ ร, ล, ว ก่อนและหลังใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ปรากฏว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้นและนักศึกษามีความสามารถด้านการอ่านคำควบกล้ำ ร, ล, ว สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
2. แบบฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านคำควบกล้ำ ร, ล, ว ของนักศึกษา ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80.83/83.48 นอกจากนี้แผนการจัดการเรียนรู้ยังสามารถช่วยให้การใช้แบบฝึกเสริมทักษะที่สร้างขึ้นได้ผลอยู่ในเกณฑ์ดี เป็นที่น่าพอใจ
3. ความพึงพอใจโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะของนักศึกษามีความพึงพอใจมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.96 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.21

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการศึกษาผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลและข้อเสนอแนะไว้ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป
 - 1.1 การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะควรสร้างตามหลักจิตวิทยา ตรงกับความสนใจของผู้เรียน ควรเป็นแบบฝึกเสริมทักษะที่สั้น ๆ มีหลายกิจกรรม มีรูปภาพประกอบด้วย
 - 1.2 ก่อนการใช้แบบฝึกเสริมทักษะควรศึกษาคำชี้แจง ขั้นตอนการทำแบบฝึกเสริมทักษะให้เข้าใจเสียก่อน เพื่อให้การนำแบบฝึกเสริมทักษะไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 - 1.3 ควรมีการทดสอบก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะทุกครั้ง เพื่อให้ทราบถึงความก้าวหน้าและพัฒนาการของผู้เรียน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาและพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านคำควบกล้ำในขั้นอื่นต่อไป เพื่อเป็นการช่วยพัฒนาทักษะด้านการอ่านในรายวิชาภาษาไทยอย่างต่อเนื่อง

2. ควรมีการพัฒนา ปรับปรุงกิจกรรมในแบบฝึกให้มีหลายรูปแบบมากขึ้น
3. การสอนอ่านถ้ามีการบันทึกเสียงการอ่านไว้จะทำให้ผู้เรียนได้รู้ถึงข้อบกพร่องของตนเอง เพื่อนำไปพัฒนาการอ่านของตนเอง

องค์ความรู้ใหม่และผลที่เกิดต่อสังคม ชุมชน ท้องถิ่น

องค์ความรู้ใหม่ที่เกิดขึ้นและผลที่เกิดต่อสังคมคือ ชุมชนและท้องถิ่นได้ศึกษาคำใหม่ ๆ คำที่ถูกต้อง ผู้เรียนสามารถนำไปต่อยอดในการทำงานได้ ซึ่งปัจจุบันนักศึกษาต่างชาติเข้ากับชุมชนได้เป็นอย่างดี นำคำที่ถูกต้องไปใช้ได้ ฝึกหรือสอนให้คนในชุมชน อ่าน-เขียน-สะกดคำ ที่ถูกต้องได้ การออกเสียงคำควบกล้ำจะเกิดขึ้นอย่างถูกต้องเมื่อคนในชุมชนหันมาสนใจในเรื่องนี้ เกิดการสร้างโรงเรียนเพื่อสอนผู้สูงอายุได้ โดยมีอาสาสมัครเข้าไปสอนได้

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ พบว่า การใช้แบบฝึกเสริมทักษะมีส่วนช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพปรีชา เผ่าเครื่อง (2541) ศึกษาการใช้แบบฝึกการอ่านคำควบกล้ำ พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำดีขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากแบบฝึกมุ่งเน้นการอ่านออกเสียงที่ถูกต้อง การรู้ความหมายของคำ และการสังเกตเปรียบเทียบคำที่อ่านออกเสียงผิดกับคำที่ถูกต้องสอดคล้องกับงานวิจัยของกาวดี ปัญญาวรรณศิริ (2540) ซึ่งสร้างแบบฝึกการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้น ร ล และพยัญชนะควบกล้ำ ร ล ว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญนอกจากนี้ สุดใจ ศรีจามร (2539) ศึกษาผลการใช้แบบฝึกคำควบกล้ำกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำควบกล้ำได้สูงกว่าก่อนการฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากการทบทวนงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า แบบฝึกเสริมทักษะเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการแก้ปัญหาการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ช่วยพัฒนาทักษะการอ่าน เพิ่มความสนใจและความเพลิดเพลินในการเรียน ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางของงานวิจัยฉบับนี้

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทางการเรียนการสอนและพัฒนางานวิจัยในด้านอื่น ๆ ซึ่งงานวิจัยนี้เน้นพัฒนาทักษะการอ่าน เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ สำหรับนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลือความกรุณาจากสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายที่สนับสนุนเงินทุนในการทำวิจัยและคอยอำนวยความสะดวก เสนอแนะแนวทางในการวิจัย

ขอขอบคุณคณาจารย์และผู้เชี่ยวชาญในการให้คำชี้แนะและปรับปรุงแก้ไข ในการทำงานวิจัยฉบับนี้ให้สำเร็จได้ด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2565)*.

กรุงเทพมหานคร : การศาสนา.

ไชยยันต์ ชาญปรีชารัตน์. (2543). *ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนของโรงเรียนเทคโนโลยีภาค*

ตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น. การค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (บริหารการศึกษา) มหาสารคาม :

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- ปรีชา เผ่าเครื่อง. (2541). การสร้างแบบฝึกการอ่านคำควบกล้ำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านเจน (เจนจันทรานุกูล) จังหวัดพระเยว. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการสอนภาษาไทย) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- ผกาวิดี ปัญญาวรรณศิริ. (2540). การสร้างแบบฝึกการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้น ร ล และพยัญชนะควบกล้ำ ร ล ว เพื่อใช้เสริมการสอน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2551). พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551. สำนักงาน ก.ค.ศ.
- สุจิต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรหม. (2535). วิธีสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุดใจ ศรีงามร. (2539). ผลสัมฤทธิ์จากการใช้แบบฝึกคำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ขอนแก่น.
- หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย. (2564). การอ่านเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. เชียงราย.
- อารี พันธมณี. (2545). การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์สู่ความเป็นเลิศ. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.